

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Lubinie Nr XI/99/11 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia regulaminu określającego niektóre zasady wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w placówkach oświatowych, dla których Gmina Miejska Lubin jest organem prowadzącym.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 28 czerwca 2011 r. Rada Miejska w Lubinie podjęła uchwałę Nr XI/99/11 w sprawie ustalenia regulaminu określającego niektóre zasady wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w placówkach oświatowych, dla których Gmina Miejska Lubin jest organem prowadzącym.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 5 lipca 2011 r.

W trakcie postępowania nadzorczego dotyczącego przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 6a ustawy Karta Nauczyciela oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały stanowił m.in. art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), zgodnie z którym organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu:

- 1) wysokość stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33 i 34,
- 2) szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3,
- 3) wysokość i warunki wypłacania składników wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, o ile nie zostały one określone w ustawie lub w odrębnych przepisach
  - w taki sposób, aby średnie wynagrodzenia nauczycieli, składające się ze składników, o których mowa w ust. 1, odpowiadały na obszarze działania danej jednostki samorządu terytorialnego co najmniej średnim wynagrodzeniom nauczycieli, o których mowa w ust. 3.

Z kolei w art. 30 ust. 6a ustawy Karta Nauczyciela ustawodawca postanowił, że regulamin podlega uzgodnieniu ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli.

Prowadząc postępowanie nadzorcze dotyczące przedmiotowej uchwały organ nadzoru wystąpił do Prezydenta Miasta Lubina o wskazanie, czy zgodnie z art. 30 ust. 6a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), podjęcie przedmiotowej uchwały zostało poprzedzone jej uzgodnieniem ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli, a także o potwierdzenie udzielanych informacji kopiami odpowiednich dokumentów.

W piśmie Nr OK.4470.14.2011 z dnia 13 lipca 2011 r., działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Lubina, Sekretarz Miasta wskazał, że podjęta uchwała została poprzedzona uzgodnieniami ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli. W załączeniu przedstawił kopie protokołów: nr 1 z dnia 16 maja 2011 r., nr 2 z dnia 23 maja 2011 r. i nr 3 z dnia 30 maja 2011 r.

Tymczasem analiza treści przesłanych protokołów uzgodnień pozwala stwierdzić, że regulamin ten de facto nie został uzgodniony. Z treści protokołu nr 2 wynika bowiem, że wystąpiły rozbieżności stanowisk odnośnie wysokości dodatku funkcyjnego dla:

- 1)dyrektora: przedszkola, szkoły, gimnazjum, zespołu szkół, placówki oświatowo – wychowawczej – propozycja organu prowadzącego to 25% - 150%, z kolei wg. stanowiska związków zawodowych powinno być 25% - 100%,
- 2)nauczycieli pełniących funkcję wychowawców w oddziale przedszkolnym – propozycja organu prowadzącego to 5%, z kolei wg. stanowiska związków zawodowych powinno być 10%.

Z kolei w § 1 protokołu nr 3 strony wskazały, że podtrzymują swoje stanowiska zgodnie z protokołem nr 2 z dnia 23 maja 2011 r.

Analiza treści uchwały w zakresie spornych regulacji wskazuje, że ostatecznie Rada przyjęła zapisy w brzmieniu proponowanym przez organ prowadzący.

Powyższe pozwala stwierdzić, że mimo iż uchwalenie przedmiotowego regulaminu zostało poprzedzone uzgodnieniami ze związkami zawodowymi, regulamin ten nie został ostatecznie uzgodniony. Strony zawierające porozumienie w sprawie uzgodnienia regulaminu nie ustaliły bowiem ostatecznej i jednolitej treści tej uchwały.

W ocenie organu nadzoru uzgodnienie treści regulaminu wynagradzania nauczycieli powinno być rozumiane jako ustalenie wspólnego i zgodnego, a co za tym idzie, pozbawionego rozbieżności, stanowiska odnośnie treści tej uchwały.

Nie można przy tym uznać za tożsame z uzgodnieniem treści regulaminu wynagradzania nauczycieli samego poddania go procedurze uzgodnieniowej. Dopiero bowiem zgodne i pozbawione rozbieżności ustalenie określonej treści regulaminu może być uznane za jego uzgodnienie, a co za tym idzie, za spełnienie wymogu przewidzianego w art. 30 ust. 6a Karty Nauczyciela.

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), Rada zobowiązana jest do działania na podstawie i w granicach prawa.

Za takie nie może być natomiast uznane działanie polegające na uchwaleniu regulaminu wynagradzania nauczycieli w sytuacji, gdy nie został spełniony wymóg przewidziany w art. 30 ust. 6a Karty Nauczyciela.

Podkreślenia wymaga, że dodatek funkcyjny, zgodnie z art. 30 ust. 1 Karty Nauczyciela, stanowi obligatoryjny składnik wynagrodzenia nauczycieli. Oznacza to, że określając regulamin wynagradzania nauczycieli Rada zobowiązana jest do kompleksowej realizacji normy kompetencyjnej, uwzględniającej doprecyzowanie regulacji ustawowych w zakresie wszystkich składników wynagrodzenia przysługujących nauczycielom.

W art. 3 pkt 1 Karty Nauczyciela ustawodawca postanowił, że pod pojęciem nauczycieli bez bliższego określenia rozumie się nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w przedszkolach, szkołach i placówkach wymienionych w art. 1 ust. 1 i 1a. Tym samym określenie regulaminu wynagradzania musi być kompleksowe odnośnie wszystkich podmiotów traktowanych przez ustawodawcę jako nauczyciele.

Stwierdzenie nieważności wyłącznie § 6 ust. 1 we fragmencie dotyczącym punktu pierwszego tabelki oraz § 7 pkt 1 oznaczałoby, że nieuregulowane pozostałyby kwestie obligatoryjnego składnika wynagrodzenia jakim jest dodatek funkcyjny dla dyrektorów i wychowawców w oddziale

przedszkolnym. Byłoby to równoznaczne z niepełną realizacją normy kompetencyjnej upoważniającej do podjęcia przedmiotowej uchwały.

Mając na uwadze treść art. 7 Konstytucji RP, realizacja przez organ stanowiący określonej normy kompetencyjnej musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenia prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust.1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...).”

Tym samym działanie organu nadzoru polegające na stwierdzeniu nieważności wyłącznie § 6 ust. 1 we fragmencie dotyczącym punktu pierwszego tabelki oraz § 7 pkt 1 oraz wejście w życie przedmiotowej uchwały w pozostałym zakresie powodowałoby, że obowiązywałaby uchwała, która nie reguluje wszystkich obligatoryjnych składników wynagrodzenia dyrektorów oraz wychowawców w przedszkolach. Co za tym idzie, uchwała taka uniemożliwiałaby wypłatę tym nauczycielom przysługującego im z mocy ustawy dodatku funkcyjnego.

Powyższe, w ocenie organu nadzoru, czyni zasadnym stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Ponadto organ nadzoru stwierdził podjęcie z istotnym naruszeniem prawa również innych regulacji przedmiotowej uchwały.

W § 7 ust. 3 Rada postanowiła, że dodatek funkcyjny z tytułu sprawowania funkcji opiekuna stażu przysługuje za każdą osobę odbywającą staż i wypłacany jest w kwocie proporcjonalnej do liczby dni rzeczywistego sprawowania tej funkcji.

Powyższe oznacza, że Rada uzależniła wypłacenie dodatku funkcyjnego od rzeczywistego sprawowania funkcji opiekuna stażu.

Tymczasem mocą art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela Rada została upoważniona do dookreślenia wysokości stawek dodatku funkcyjnego oraz szczegółowych warunków jego przyznawania. Nie można zatem uznać, że wskazanie, iż dodatek z tytułu pełnienia funkcji opiekuna stażu przysługuje proporcjonalnie do liczby dni rzeczywistego sprawowania funkcji opiekuna stażu stanowi określenie wysokości stawek dodatku funkcyjnego oraz szczegółowych warunków jego przyznawania. Regulacja ta, w ocenie organu nadzoru, określa natomiast sytuacje, kiedy to dodatek funkcyjny nie będzie przysługiwał. Sposób sformułowania § 7 ust. 3 oznacza bowiem, że Rada de facto pozostawiła wykonawcy uchwały rozstrzygnięcie, czy osoba, która pełni funkcję opiekuna stażu otrzyma dodatek z tego tytułu czy też nie. Tym samym zamieszczenie w treści § 7 ust. 3 fragmentu „rzeczywistego” oznaczałoby, że wykonawca uchwały ostatecznie rozstrzygałby o tym, kiedy funkcja opiekuna stażu byłaby pełniona w sposób rzeczywisty, a tym samym za jaki okres czasu i w jakiej wysokości dodatek ten by jej przysługiwał. Tymczasem zgodnie z § 5 pkt 2 lit. c rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005 r. Nr 22, poz. 181 ze zm.), dodatek funkcyjny przysługuje nauczycielowi będącemu opiekunem stażu już z samego tytułu pełnienia tej funkcji.

Zdaniem organu nadzoru upoważnienie z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela nie obejmuje natomiast upoważnienia do zawarcia w regulaminie wynagradzania nauczycieli zapisu wskazującego, iż dodatek funkcyjny przysługuje wyłącznie za rzeczywiste sprawowanie funkcji, z którą dodatek jest związany.

Należy podkreślić, że Kodeks pracy przewiduje sytuacje, w których pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, nawet jeżeli nie świadczy pracy. Rada nie może zatem stanowić przepisów mniej korzystnych dla pracowników niż Kodeks pracy. Ponadto uchwalony regulamin nie może być przepisem szczególnym, w rozumieniu art. 80 Kodeksu pracy, co do określania warunków zachowania lub utraty prawa do wynagrodzenia.

Powyższe potwierdza podjęcie § 7 ust. 3 we fragmencie „rzeczywistego” z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela oraz § 5 pkt 2 lit. c rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy.

Podkreślenia wymaga, że w przypadku składników wynagrodzenia nauczycieli, takich jak wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw upoważnienie do dookreślenia przepisów ustawy dotyczy takich kwestii jak określenie szczegółowych warunków obliczania i wypłacania wynagrodzenia (art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela). Oznacza to, iż Rada Miejska w Lubinie zamieszczając w regulaminie wynagradzania nauczycieli regulacje dotyczące dodatku za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, nie posiada kompetencji do stanowienia odnośnie kwestii innych niż te, do których upoważnił ją ustawodawca.

Tymczasem stanowiąc odnośnie wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe Rada, w § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały, zawarła następującą regulację:

„Dla ustalenia wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy nauczyciela lub dni ustawowo wolne od pracy; w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia, za podstawę ustalenia liczby godzin nadwymiarowych przyjmuje się obowiązkowy wymiar zajęć pomniejszony o 1/5 tego wymiaru (lub ¼ gdy dla nauczyciela ustalono czterodniowy tydzień pracy) za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dzień ustawowo wolny od pracy z zastrzeżeniem, że przy ustalaniu wynagrodzenia za czas zwolnienia od pracy oraz za czas nie wykonywania pracy, gdy przepisy przewidują zachowanie przez pracownika prawa do wynagrodzenia, stosuje się § 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalenia wynagrodzenia w okresie nie wykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie Pracy (Dz. U. Nr 62, poz. 289, z 1997 r. Nr 2, poz. 15, z 2002 r. Nr 214, poz. 1811 oraz z 2003 r. Nr 230, poz. 2292).”

Zapisać tym Rada określiła sposób ustalenia wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe w dniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dni ustawowo wolne od pracy oraz w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia. Tymczasem norma kompetencyjna nie obejmuje upoważnienia do decydowania w jakich przypadkach nauczyciel zachowuje lub traci prawo do wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe niezrealizowane, są to bowiem warunki przyznawania (zachowania prawa do) wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe faktycznie niezrealizowane. W przypadku godzin nadwymiarowych i godzin doraźnych zastępstw Rada nie określa przypadków nabycia prawa do wynagrodzenia, ale jedynie realizację tego prawa – warunki naliczania (obliczania) i wypłacania. Racjonalność działania ustawodawcy nie pozwala zatem utożsamiać „warunków przyznawania” z „warunkami wypłacania”. To czy należy się wynagrodzenie za niezrealizowane godziny nadwymiarowe i doraźnych zastępstw należy ustalać w oparciu o normy ustawy Karta Nauczyciela i Kodeksu pracy, do którego odsyła art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela.

Należy również zauważyć, że w indywidualnym przypadku regulacja § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały może doprowadzić do pozbawienia wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe pomimo zachowania prawa do tego wynagrodzenia zgodnie z przepisami prawa pracy, a tym samym stworzyć rozwiązanie mniej korzystne dla nauczycieli niż przepisy prawa pracy. To z kolei może być traktowane jako naruszenie art. 9 § 2 Kodeksu pracy, który przewiduje, że postanowienia układów zbiorowych pracy i porozumień zbiorowych oraz regulaminów i statutów nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy Kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych.

Przykładem takiego niekorzystnego rozwiązania jest sytuacja urlopu wypoczynkowego nauczyciela. Nieobecność spowodowana urlopem wypoczynkowym nauczyciela jest to bez wątpienia nieobecnością usprawiedliwioną, a zatem stosowałyby się regułę wprowadzoną w § 12 ust. 4 uchwały. Tymczasem zgodnie z art. 67 ust. 1 Karty Nauczyciela za czas urlopu wypoczynkowego nauczycielowi przysługuje wynagrodzenie, jakie by otrzymał, gdyby w tym czasie pracował. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe i zajęcia dodatkowe oblicza się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z okresu wszystkich miesięcy danego roku szkolnego, poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu, a jeżeli okres zatrudnienia jest krótszy od roku szkolnego - z tego okresu.

Podobna sytuacja zachodzi w przypadku urlopu szkoleniowego oraz płatnego zwolnienia od pracy w związku z dalszym kształceniem się w związku z § 14 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania nauczycielom urlopów dla dalszego kształcenia się, dla celów naukowych, artystycznych, oświatowych i z innych ważnych przyczyn oraz ulg i świadczeń związanych z tym kształceniem, a także organów uprawnionych do ich udzielania (Dz. U. z 2001 r. Nr 1 poz. 5) a także zwolnienia od pracy zawodowej do wykonania doraźnej czynności wynikającej z jego funkcji związkowej poza zakładem pracy w związku z art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854).

W ocenie organu nadzoru uzasadnienia w normie kompetencyjnej nie znajduje również zawarte w treści § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały zastrzeżenie odsyłające do stosowania, przy ustalaniu wynagrodzenia za czas zwolnienia od pracy oraz za czas nie wykonywania pracy, gdy przepisy przewidują zachowanie przez pracownika prawa do wynagrodzenia, § 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalenia wynagrodzenia w okresie nie wykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie Pracy (Dz. U. Nr 62, poz. 289 ze zm.). Także tego fragmentu regulacji § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały nie można bowiem uznać za szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe.

Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Z kolei w ustępie 2 tego artykułu ustawodawca postanowił, że źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Powyższe oznacza, że akty prawa miejscowego zostały usytuowane najniżej w konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa powszechnie obowiązującego i jako akty podstawowe muszą być zgodne z regulacjami aktów normatywnych wyższego rzędu.

Abstrahując od zarzutu działania bez upoważnienia ustawowego podkreślenia wymaga, że realizując normę kompetencyjną Rada nie jest władna do wskazywania w treści aktów wykonawczych na konieczność stosowania określonych regulacji aktów normatywnych wyższego rzędu. W poszczególnych przypadkach może się bowiem okazać, że w określonej sprawie odpowiednie zastosowanie będą znajdowały inne niż wskazane przez nią regulacje prawne.

Istnienie w całokształcie obowiązującego prawa powyższych regulacji wskazuje wyraźnie, że ustawodawca nie przewidział kompetencji dla organów stanowiących jednostek samorządu

terytorialnego do ustalania zasad przyznawania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw. Gdyby były to jedynie przepisy uszczegółowiające ogólną kompetencję Rady w tym zakresie, to zastrzeżenie, wskazujące na konieczność ich uwzględnienia, musiałyby niewątpliwie znaleźć się w art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela, podobnie jak to uczyniono w art. 30 ust. 6 pkt 1 tej ustawy. Należy więc stwierdzić, że o ile ustawodawca był zainteresowany przyznaniem czy pozbawieniem nauczycieli wynagrodzenia na niezrealizowane godziny ponadwymiarowe, to uczynił to w drodze stosownych regulacji, a zatem nie można przyjąć, że pozostawiono swobodę organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego do przyjęcia odmiennych uregulowań.

W przypadku § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały wadą dotknięty jest podkreślony fragment cytowanego wyżej przepisu uchwały. Jednak stwierdzenie nieważności samego fragmentu pozbawia logicznego sensu cały ustęp 4. Tym samym zachodzi konieczność stwierdzenia nieważności całego ustępu 4 w § 12 przedmiotowej uchwały.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 2 ustawy Karta Nauczyciela oraz art. 87 Konstytucji RP.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 163 poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski

**Aleksander
Marek Skorupa**